

Oud- buschauffeur is op zijn laatste rit zelf de passagier

Jarenlang vervoerde hij talloos veel mensen. Nu is Johan van der Werf (95) uit Apeldoorn zelf de passagier. Voor misschien wel zijn laatste rit. Nog één keer kijken naar die bussen, die een stuk van zijn leven zijn.

Sanne Visser
Apeldoorn

Het terrein van Stichting Veteraan

Autobussen staat vol met rijdende herinneringen aan het openbaar vervoer in Nederland. Deze middag komt er een gele wensambulance bij. Aan boord is oud-buschauffeur Johan van der Werf.

Wanneer de deuren van de ambulance opengaan, wacht zijn vrouw, Nel van der Werf (91), hem al op. Johan steekt zijn hand op en zwaait bij het weerzien. Zijn ogen glijden langs de bussen die in allerlei kleuren en maten om hem heen staan geparkeerd. „Ik ben een beetje van slag”, zegt hij zacht.

Laatste levensfase

Johan woont samen met Nel in twee kleine aaneengesloten appartementen in Apeldoorn. Zijn gezondheid gaat snel achteruit. Met zijn 95 jaar bevindt hij zich in de laatste fase van zijn leven.

Langzaam rijdt de wensambulance hem langs de voertuigen. Bij iedere bus stopt hij even, het liefst precies voor de ingang, zodat hij alles goed kan bekijken.

Met aandacht, verwondering en

een vleugje ontroering neemt hij de voertuigen in zich op. Alsof hij niet alleen naar bussen kijkt, maar naar zijn eigen leven. En dat leven draaide om het vervoeren van mensen.

Johan werkte vrijwel zijn hele leven als buschauffeur in Delft, de stad waar hij net als Nel werd geboren en opgroeide. Met meerdere familieleden bouwde hij een succesvol bedrijf op met taxi's en bussen. Maar voor Johan ging het niet alleen om rijden. Het ging om de mensen.

Ogen glimmen

„Alleen al het idee dat je mensen ergens naartoe kunt brengen”, zegt hij, terwijl zijn ogen beginnen te glimmen.

„Hij is echt een mensen-mens”, vertelt Nel, terwijl ze zelfverzekerd knikt. „Maar ook een enorme kwajongen.”

Zijn mantelzorgster Vincent bevestigt die uitspraak. Regelmatig reed Johan een verkeerd zandpad in bij het Kootwijkerzand, zodat de bus zogenaamd vast kwam te zitten. Passagiers moesten uitstappen en helpen duwen. „Dat was zijn manier van entertainen.”

Johan grijnst. „Ik heb heel wat

bekeuringen gehad omdat ik weer het verkeerde bospad in reed. Maar ik liet me nergens door tegenhouden.” Alles voor een mooie rit.

Laatste grote wens

Nu heeft hij nog zijn laatste grote wens: nog één keer staan tussen de bussen waarvan hij zijn hele leven hield.

Dankzij WensAmbulance Gelderland lukt dat. Mantelzorgster Vincent en Amke, de mantelzorg-

dat de passagiers hem altijd zo mochten. Over zijn liefde voor het vak, die zelfs na zijn pensioen nooit verdween.

Tot vier weken geleden bouwde Johan nog miniatuurbusjes na van voertuigen waar hij vroeger zelf in reed. De meeste gaf hij weg. Eén hield hij altijd zelf. „Zijn leven bestond uit die bussen”, zegt Vincent. „Hij was er altijd mee bezig.”

Op het terrein kijkt Jan Wiggers van Stichting Veteraan Autobussen glimlachend toe hoe Johan zichtbaar geniet. Voor hem is het de eerste keer dat de wensambulance op bezoek komt. „Het is leuk dat we dit kunnen doen. En eigenlijk maar een kleine moeite.”

Dag met grote betekenis

Ook Herman van Aperlo (71) van WensAmbulance Gelderland ziet hoe belangrijk zulke dagen zijn. Hij begeleidt vaker mensen in hun laatste levensfase bij een laatste wens. „Voor zo'n dag krijgen mensen thuis of in het hospice soms extra medicatie, zodat ze het bewust kunnen meemaken”, vertelt hij.

„Na zo'n mooie dag zien we vaak dat iemand op de terugweg rustig in slaap valt. En soms horen we dan dat iemand een paar dagen later overlijdt. Dan weet je: die laatste wens heeft echt betekenis gehad.”

Voor Johan betekende deze dag alles. Na afloop houdt hij Vincents hand stevig vast. „Waarom doen jullie dit allemaal voor mij?” vraagt hij zacht.

Aan het eind van de middag kijkt Johan nog één keer naar alle bussen om zich heen. „Mijn hele hart gaat uit naar autobussen”, zegt hij. „Ik vond het fantastisch.”

Liefde voor het vak

En verhalen heeft hij genoeg. Over meerdaagse reizen naar Spanje en Frankrijk. Over reisorganisaties die speciaal naar hem vroegen om-